

CRvB 4 januari 1989, AOW 1988/4
(mrs. Van der Veen, Brenninkmeijer, prof. Giele)

Uitspraak in het geding tussen L. B., te H., eiser en het bestuur
der Sociale Verzekeringsbank, gedaagde

I. Ontstaan en loop van het geding

Onder dagtekening 14 augustus 1986 heeft gedaagde aan eiser mededeling gedaan van de beslissing om naar aanleiding van eisers aanvraag van 28 november 1985 van een pensioen ingevolge de Algemene Ouderdomswet (hierna: AOW), dit pensioen te weigeren, omdat eiser geacht wordt in 1937 geboren te zijn, zodat hij nog niet de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt.

De Raad van Beroep te 's-Hertogenbosch heeft bij uitspraak van 14 januari 1988 het door eiser bij gemachtigde tegen deze beslissing ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Namens eiser is mr. T.M. O., advocaat te E., van deze uitspraak bij de Raad in beroep gekomen. In een aanvullend beroepschrift van 25 mei 1988 zijn de gronden vervat van het verzoek aan de Raad om de aangevallen uitspraak alsmede de bestreden beslissing te vernietigen en te bepalen dat eiser alsnog ingaande 5 januari 1986 een uitkering krachtens de AOW toegekend zal worden.

Het geding is behandeld ter terechtzitting van de Raad op 14 december 1988, alwaar eiser is verschenen bij zijn gemachtigde, mr. T.M. O. voornoemd. Van de zijde van gedaagde is mr. R.A. Z., werkzaam bij de Sociale Verzekeringsbank, verschenen.

II. Motivering

Eiser, die in Marokko is geboren, heeft bij zijn vestiging in Nederland in november 1964 opgegeven dat hij in 1937 is geboren. Ook zijn paspoort vermeldde dit geboortejaar. Op grond van deze gegevens heeft gedaagde beslist zoals onder I is weergegeven.

Partijen worden in dit geding verdeeld gehouden ter zake van de vraag of gedaagde op goede gronden eiser een pensioen ingevolge de AOW heeft geweigerd, omdat eiser zou zijn geboren in 1937.

Anders dan de eerste rechter beantwoordt de Raad deze vraag ontkennend. Hij overweegt daarbij het volgende.

Zoals de Raad eerder heeft beslist, wordt als uitgangspunt gekozen voor de geboortedatum van migrerende werknemers, wier geboortedatum niet is vastgelegd in een betrouwbare bevolkingsregister, de datum zoals die door hen bij hun vestiging in Nederland is opgegeven. Een uitzondering hierop kan worden gemaakt in het geval met authentieke stukken die dateren van voor de datum van vestiging in Nederland, aangetoond wordt dat de datum die bij vestiging in Nederland is opgegeven, onjuist is (CRvB 25 maart 1987, nr. AOW 1986/21, RSV 1987/175 en CRvB 23 maart 1988, nrs. AOW 1986/42 en 48, AOW 1987/14, 23, 24 en 34, RSV 1988/244). Namens gedaagde is aangevoerd dat in eisers geval naast een familieboekje - waarvan de authenticiteit niet wordt betwist - dat dateert van 1959 ook nog een paspoort uit 1963 voorhanden is. Nu beide stukken een verschillend geboortejaar aangeven (respectievelijk 1921 en 1937), heeft gedaagde voorrang gegeven aan het paspoort, omdat het daarin vermelde geboortejaar beter zou stroken met een eerdere verklaring die eiser zou hebben afgelegd aangaande zijn leeftijd.

Namens eiser is naast evengenoemde stukken nog een duplicaat uit 1962 van een rijbewijs overgelegd, dat dateert van 16 september 1955, waarop als geboortejaar eveneens 1921 is vermeld. Eiser heeft vervolgens aangevoerd dat dit rijbewijs op zijn naam stond, zijnde zijn voornaam gevolgd door de toevoeging 'zoon van ...', dat wil zeggen Lahoussine ben Lahcen. Ten slotte is namens eiser een verklaring

van twaalf getuigen overgelegd, waaruit zou moeten blijken dat eiser in 1921 geboren is.

De Raad is van oordeel dat bij de waardering van deze bewijzen die zouden moeten leiden tot het bij wijze van uitzondering afwijken van de datum zoals die bij vestiging in Nederland is opgegeven, als uitgangspunt moet gelden dat door de originaliteit van de gepresenteerde stukken boven twijfel verheven is dat de destijds opgegeven geboortedatum onjuist is.

De bewijskracht van de verklaring van 12 getuigen is gering, reeds omdat deze verklaring niet dateert van voor de datum waarop eiser zich in Nederland vestigde. Over de bewijskracht van het overgelegde rijbewijs zou getwijfeld kunnen worden, vanwege de aanduiding erop dat het om een duplicaat gaat en omdat de tenaamstelling niet precies dezelfde is en als die eiser thans hanteert, doch het familieboekje geeft - zoals ook namens gedaagde is toegegeven - weinig reden tot twijfel. De namens gedaagde verwoorde stelling dat de betekenis van dit bewijsmiddel wordt aangetast door het paspoort van latere datum in samenhang met een verklaring van eiser, wordt door de Raad verworpen. Bedoelde verklaring is niet meer dan een weergave van een mededeling van eiser tegenover een adjunct-inspecteur van de voormalige Raad van Arbeid te Eindhoven, luidende: 'Op mijn vraag of hij eerder ooit een andere geboortedatum heeft gehad, antwoordde hij bevestigend'. Niet is gebleken of deze verklaring letterlijk het besprokene weergeeft, nog daargelaten het feit dat niet blijkt dat eiser de Nederlandse taal in die mate beheerst(e) dat elk misverstand tussen eiser en de betrokken adjunct-inspecteur over de strekking van het besprokene is uitgesloten. Het aangedragen bewijsmateriaal, in onderling verband beschouwd, brengt de Raad tot de overtuiging dat het destijds opgegeven geboortjaar 1937 niet juist kan zijn en dat het meest aannemelijk is dat eiser in 1921 geboren is. Op grond van het voorgaande kunnen de bestreden beslissing alsmede de aangevallen uitspraak niet in stand blijven.

Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, alsmede op art. 80a van de Beroepswet is de Raad van oordeel dat het door eiser gestorte griffierecht door gedaagde dient te worden vergoed.

III. Beslissing

De Centrale Raad van Beroep,

Recht doende in naam der Koningin!

Vernietigt de aangevallen uitspraak alsmede de bestreden beslissing;

Verstaat dat gedaagde een nieuwe beslissing dient te nemen uitgaande van 1921 als het voor eiser geldende geboortjaar;

Bepaalt dat gedaagde op grond van art. 80a, vijfde lid, van de Beroepswet aan eiser het gestorte recht van - f 50 vergoedt.